Johannes XXI, Pont. Max. (formerly Petrus Hispanus): Copulata tractatuum Petri Hispani et parvorum logicalium etiam Syncategorematum, cum textu, secundum doctrinam Thomae Aquinatis

[Cologne: Heinrich Quentell], 4 Dec. 1489, 1489 Seite 22

eadē cū substātia. sȝ drāt sm rōeȝ. qñ g̊ auferť q̄litas si milr̄ remoueť suba. in signū cui⁹ tale indr̄nter ē veriti- cabile de eo qd̄ ē ⁊ qd̄ nō ē. Sȝ adiectiuale ē duplex. ꝓm ꝙ adiectiuū ē duplex. nā qdd̄ā ē adiectiuū qd̄ ſcat acci dēs. ⁊ noⁿ infinitū illius adiectiui aliq̄d ponit ex cōno- tato. puta subiectū sui appositi. vt nō albū ponit subie- ctū nō hñs albedinē. Aliud ē adiectiuū qd̄ ſcat subaȝ. sȝ p modū accn̄tis. ⁊ tale adiectiuū quando ifinitatur nihil ponit

Ar — Q nō infinitū aliq̄d derelinq̄t. g̊ h̄ nō solū ꝯue nit adiectiuo. sȝ etiā substātiuo. añs pbať ex dif finitōe nois ifiniti. Dōȝ ꝙ in noīe infinito ali q̄d derelinq̄ pōt intelligi duplr̄. Uno° ꝙ tale derelictū aliq̄d sit in natura. ⁊ sic soluȝ in noīe adiectiuo ac. ñtis infinitato aliq̄d derelinq̄ť. q2 ibi q̄litas ē accn̄s supad- datū substātie. Alio mō sic ꝙ tale sit aliq̄d in ymagina cōe. ⁊ sic in substātiuo infinitato aliq̄d derelinq̄ť q̄re dif- finitō sibi ꝯuenit

Ar — Nomē infinitū ē ꝯdictoriū nominis finiti. sȝ to tū in vno ꝯdictorioꝝ negať qd̄ affirmatiue im- portať p reliquū. g̊ noⁿ infinitū nō ponit aliq̄d ex ꝯnotato. Et ꝯfirmať q2 nomē infinitū ꝯponiť ex ne gatōe negāte totū significatū nomīs finiti. g̊ nihil ponit etiā in adiectiuis. Dōm ꝙ illa cōtradcō nois finiti ⁊ infiniti negat totū ſcatū pncipale. sed quādoq3 relinq̄t ꝯnotatum affirmatum

Querit — Quare noīa obliqua nō possūt eē noīa apud logicū. Rn̄deť ꝙ nō q2 nō pñt eē subiectū ꝓpōnis neq3 p̄dicatū. nō pmū. q2 iste orōes sint icongrue. cathonis ē cathoni ē. Et g̊ solȝ ex pmo pihermenias circa hūc pas sū allegari illa autoritas. verū ⁊ falsū p̄supponūt ꝯgru um. Neq3 scdm. q2 cū dr̄. equ⁹ est hois. ibi hois nō est p̄ dicatū. sȝ hoc toᵐ ens hois

Ar — Noⁿ obliquū pt reddere suppositū ⁊ eē subiectū g̊ obliq̄ sūt noīa. añs pbať. vt regis interest. Dōȝ ꝙ h̄ obliqu⁹ nō ē subiectū nec ē ꝓpō. q2 subiectū ꝓpōis dȝ regi a ṽbo a pte añ. sȝ iste obliqu⁹ regis nō re- giť a pte añ. sȝ a pte p⁹. vt pȝ p Alexāᵐ ibi Jnť ⁊ ē iūge ⁊c̄ Et qñ dr̄. ista videť ꝓpō. tedet aīam meā vite mee. eo ꝙ determiate ṽm vl' falsū ſt. ⁊ tñ h̄ null⁹ poniť rcūs. Dōȝ ꝙ illi obliq̄ ⁊ sil'es nō faciūt ꝓpōem p se. sȝ ṽtute suoruȝ modoꝝ in q̊s resoluūť. vt tedȝ aīam meaȝ. i. aīa mea ē quā tedȝ vite mee. Silr̄ cū dr̄. peitȝ me peccati resoluiť id ē ego habeo pn̄iam de peccato

Ar — Obliqu⁹ pt a pte añ regi ⁊ reddere suppositū ṽ bo psonali. g̊ pt eē subiectū ꝓpōis. añs pbať di- cēdo. mgr̄i ē gti casus. mgr̄o ē dti casus. Dōȝ ꝙ mgr̄i ⁊ mgr̄o in dictis exēplis ponūť q̊dāmō matiali ter. ⁊ sic̄ veri nti casus. sȝ in suppōe psonali ⁊ qñ ponūtur ſcatiue. tūc mgr̄i ē gti casus. ⁊ mgr̄o datiui casus. Et qñ dr̄. si in dcis exēplis eēnt noīatiui casus ꝓpōnes ille nō deberēt ꝯcedi tāq3 vere. Dōm ꝙ ille ꝓpōes ⁊ ꝯsil'es ꝯceduntur put subiecta supponūt. nō p se. sȝ p suo simili supponēte psonalit' in alia ꝓpōne. vt hic. liber est magi- stri. dedi magistro

Ar — Jn suppōne psonali ⁊ vbi capiūť ſcatiue obliqui supponūt ⁊ sic̄ subiecta ꝓpositōnū. pbať dicēdo. sortē currere ē possibile. ibi accūs ē suppositum. Dōm ꝙ accūs hic p se nō reddit suppositū. sȝ cum in finitiuo supplet vicē noīatiui. ⁊ vocať dcm̄ in grāmati- ca. Et qñ replicať. h̄ toᵐ sortē currere ē suppositū. g̊ q̄

libȝ ps. ⁊ p ꝯñs obliqu⁹ p se supponiť. Dōm ꝙ toᵐ dcm̄ supponit capiēdo totum cathegreumatice p integro. ⁊ nō sincathegreumatice p qualibet pte

Ar — Jllius ꝓpōis. cuiuslibȝ hois asinus currit. obli qu⁹ ē subiectū. Dōm ꝙ hui⁹ ꝓpōis duplex est subiectū. s. enūciatōis ⁊ distributōis. mō subie- ctū distributōis bñ pt eē obliqu⁹. sȝ nō enūciatōis. Et qñ dr̄. dicēdo iohānem legere. obliquus est subiectum enunciationis. Dicendum ꝙ illa oratō non est propo- sitō apud logicum. quia ibi non ponitur verbum pso- nale finiti modi.

Verbum est vox significatiua ad placitum cuȝ tempore. cuius nulla pars se parate aliquid significat finita ⁊ recta. Cū tempore ponitur ad differentiam nominis quod significat sine tempore. Finita poni- tur ad differentiam verbi infiniti. vt nō cur rit non laborat. que non sunt verba apd̄ dy alecticum. Recta ponitur ad differentiam verborum obliquorum. vt currebat cucur rit. que non sunt verba ſm dyalecticuȝ sed verba obliqua. Unde solum verbum pre- sentis temporis indicatiui modi dicitur es- se verbum ſm dyalecticum. Omnia autem alia verba eiusdem modi ⁊ aliorum modo rum dicuntur verba obliqua. Omnes au- tem alie differentie ponuntur hic in verbo eadem ratione qua et in nomine ponebanť

Premissa parte materiali propositionis que signifi- cat p modum substātie. q̄ est propositōnis subiectum hic consequenter determinat de alia parte scilȝ forma- li que est verbum. quod significat actum a tali substan tia egredientem. ⁊ est predicatum enunciationis. dicēs verbum est vox significatiua ad placitum cum tempo re cuius nulla pars separate aliquid significat finita et recta.

Q — Utrū diffinitio ṽbi sit cōueniēs ⁊ bona. Di cendū ꝙ sic vt patȝ p ei⁹ declaratōnem q2 vox poniť p gñe ⁊ p h̄ dať intelligi ꝙ h̄ diffiniť ver bū vocale. addiť significatiua id ē apta nata significa re ad placitū supple pmi instituētis vl' vni⁹ toti⁹ cōitatꝭ cū tpe id ē cū pncipali significato ipoꝛtādo aliquā diffe rentiā tpis determiate. c⁹ nulla ps sepata id ē sepati in- tellecta aliq̄d significat de h̄ qd̄ significabat sub forma toti⁹ vt ps. finita ⁊ recta. i. finite ſcatōnis ⁊ p̄sentis tpis indicatiui mōi. Et iō post gen⁹ in diffinitōe positū po niť ad drām sicut visuȝ ē in diffinitōe nois. pterq3 illa pticula cū tpe q̄ poiť ad drñam nois quod significat si ne tempore.

Ar — Phus diffiniēs verbū nō ponit oēs illas pticu- las. ergo videtur ꝙ hic superflue ponanť. Di cendū ꝙ Aresto. breuitati studēs relinq̄t illas p ticulas fore notas ex diffinitōe nois. sȝ pe. his. ē instruc tor iuuenū. ⁊ g̊ resumit eas. Sȝ ꝯ. g̊ a sili nō deberet a pho poni illa pticula. cui⁹ ps nihil extra ſcat. cum etiā ponatur in diffinitōe nominis. Dicendū ꝙ Arestō. re- sumit illam pticulā ꝓpter remotionē dubij. q2 in omni

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-222/0022
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG